

32002D0002

4.1.2002.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 2/13

KOMISIJAS LĒMUMS**(2001. gada 20. decembris)****par personas datu pienācīgu aizsardzību, kas noteikta Kanādas likumā par personas datu un elektronisko dokumentu aizsardzību, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 95/46/EK***(paziņots ar dokumenta numuru C(2001) 4539)*

(2002/2/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 25. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK dalībvalstīm jāparedz, ka personas datu nodošana trešai valstij var notikt tikai tad, ja attiecīgā trešā valsts nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni un ja pirms nosūtīšanas ievēro dalībvalstu tiesību aktus, ar kuriem īsteno citus minētās direktīvas noteikumus.
- (2) Komisija var atzīt, ka trešā valsts nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni. Šādā gadījumā personas datus no dalībvalsts drīkst nosūtīt bez papildu garantijām.
- (3) Atbilstīgi Direktīvai 95/46/EK datu aizsardzības līmenis jānovērtē, ņemot vērā visus apstākļus vienā vai vairākās datu nosūtīšanas darbībās un attiecībā uz dažiem nosacījumiem. Individuālo aizsardzības darba grupa attiecībā uz personas datu apstrādi, kas ir izveidota ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu, ir izdevusi norādījumus par šādu novērtējumu veikšanu ⁽²⁾.
- (4) Ņemot vērā trešo valstu dažādās pieejas datu aizsardzībai, atbilstības novērtējums jāveic un jebkurš lēmums, kurš pamatojas uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, jāpieņem un jāizpilda tā, lai tas nepamatoti nediskriminētu trešās valstis, kur dominē līdzīgi apstākļi, un neradītu slēptus tirdzniecības šķēršļus, ņemot vērā Kopienas pašreizējās starptautiskās saistības.
- (5) 2000. gada 13. aprīļa Kanādas likums par personas datu un elektronisko dokumentu aizsardzību ("Kanādas likums") ⁽³⁾ attiecas uz privātā sektora organizācijām, kas komercdarbības laikā apkopo, izmanto vai izpauž personas datus. Tas stājas spēkā trijos posmos.

No 2001. gada 1. janvāra Kanādas likums attiecas uz personas datiem, izņemot informāciju par personu veselības stāvokli, ko organizācija, kura ir federāla ražotne vai uzņēmums, komercdarbības laikā apkopo, izmanto vai izpauž. Šīs organizācijas ir tādās nozarēs kā aviopārvadājumi, banku darbība, apraide, pārvaldījumi starp provincēm un sakaru līdzekļi. Kanādas likums attiecas arī uz visām organizācijām, kas personas datus par atbildību izpauž ārpus provinces vai ārpus Kanādas, un uz darbinieku datiem par tiem darbiniekiem, kuri strādā federālā ražotnē vai uzņēmumā.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ WP 12. Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm: ES datu aizsardzības direktīvas 25. un 26. panta piemērošana, Darba grupa pieņēmusi 1998. gada 24. jūlijā, pieejams internetā:
http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/wpdocs_98.htm

⁽³⁾ Likuma elektroniski publicētas (papīra un interneta) versijas ir pieejamas
http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-E.html un
http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-F.html. Drukātas versijas ir pieejamas, rakstot uz šādu adresi: *Public Works and Government Services Canada — Publishing, Ottawa, Canada K1A 0S9*.

No 2002. gada 1. janvāra Kanādas likums attiecas arī uz informāciju par personas veselības stāvokli organizācijām un darbībām, uz ko attiecas pirmais posms.

No 2004. gada 1. janvāra Kanādas likums attieksies uz visām organizācijām, kas komercdarbības laikā apkopo, izmanto vai izpauž personas datus, neatkarīgi no tā, vai šī organizācija ir federāli reglamentēts uzņēmums vai nav. Kanādas likums neattiecas ne uz organizācijām, uz kurām attiecas Federālais likums par privātās dzīves aizsardzību vai kuras provinču mērogā reglamentē valsts sektors, ne arī uz bezpeļņas organizācijām un labdarības pasākumiem, ja vien tie nav komerciāli. Tāpat tas neattiecas arī uz nodarbinātības datiem, kurus izmanto nekomerciāliem mērķiem un kuri neattiecas uz darbiniekiem federāli reglamentētajā privātajā sektorā. Kanādas Federālais komisārs privātās dzīves aizsardzības lietās var sniegt papildu informāciju par šādiem gadījumiem.

- (6) Lai respektētu provinču tiesības izdot likumus to jurisdikcijas jomās, likums nosaka, ka, ja pieņem ļoti līdzīgus provinču likumus, tad var piešķirt atbrīvojumu organizācijām vai darbībām, uz kurām vēlāk attieksies provinču tiesību akti par privātās dzīves aizsardzību. Likuma par personas datu un elektronisko dokumentu aizsardzību 26. iedaļas 2. punktā federālajam kabinetam ir paredzētas pilnvaras "atbrīvot organizāciju, darbību vai to kategorijas no šīs daļas piemērošanas attiecībā uz provincē notiekošo personas datu apkopšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ja šīs provinces tiesību akti ir ļoti līdzīgi šai daļai un attiecas uz organizāciju, organizāciju kategoriju, darbību vai darbību kategoriju". Padomes (Kanādas Federālā kabineta) vadītājs ar Padomes lēmumu paredz atbrīvojumus ļoti līdzīgiem tiesību aktiem.
- (7) Ja un kad province pieņem tiesību aktus, kas ir ļoti līdzīgi, tad attiecīgās organizācijas, organizāciju vai darbību kategorijas ir atbrīvotas no federālā likuma par darījumiem provinces mērogā piemērošanas; federālo likumu turpinās piemērot visiem starp provincēm un starptautiski apkopotajiem, izmantotajiem un izpaustajiem personas datiem, kā arī visos gadījumos, kad provinces pilnīgi vai daļēji nav izstrādājušas ļoti līdzīgus tiesību aktus.
- (8) Kanāda 1984. gada 29. jūnijā formāli pievienojās 1980. gada ESAO Pamatnostādnēm par privātās dzīves aizsardzību un personas datu pārrobežu plūsmu. Kanāda bija to valstu starpā, kuras atbalstīja ANO Pamatnostādnes par elektroniskām personas datu datnēm, ko Ģenerālā asambleja pieņēma 1990. gada 14. decembrī.
- (9) Kanādas likums attiecas uz visiem pamatprincipiem, kas vajadzīgi pienācīgam fizisko personu aizsardzības līmenim, pat ja ir paredzēti arī izņēmumi un ierobežojumi, lai aizsargātu svarīgas sabiedrības intereses un lai atzītu par pamatotu konkrētu informāciju, kura ir publiski pieejama. Šo standartu piemērošanu garantē ar tiesiskiem aizsardzības līdzekļiem un ar neatkarīgu uzraudzību, ko veic tādas institūcijas kā Kanādas Federālais komisārs privātās dzīves aizsardzības lietās, kuram ir pilnvaras veikt izmeklēšanu un iejaukties. Turklāt Kanādas likuma noteikumus par civiltiesisko atbildību piemēro, ja notiek nelikumīga apstrāde, kas attiecīgajām personām nodara kaitējumu.
- (10) Pārredzamības labad un lai nodrošinātu dalībvalstu kompetento iestāžu spēju nodrošināt indivīdu aizsardzību attiecībā uz viņu personas datu apstrādi, šajā lēmumā jānosaka izņēmuma apstākļi, kuros konkrētu datu plūsmas apturēšana var būt attaisnojama, neatkarīgi no pienācīgas aizsardzības konstatācijas.
- (11) Indivīdu aizsardzības darba grupa attiecībā uz personas datu apstrādi, kas ir izveidota ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu, ir sniegusi atzinumu ⁽¹⁾ par aizsardzības līmeni, kurš ir noteikts saskaņā ar Kanādas likumu, un tas ir ņemts vērā šā lēmuma sagatavošanā.

⁽¹⁾ Atzinums 2/2001 par Kanādas Likuma par personas datu un elektronisko dokumentu aizsardzību atbilstību — 2001. gada 26. janvāra WP 39 ir pieejams internetā: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/index.htm

- (12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Komiteja, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 31. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Direktīvas 95/46/EK 25. panta 2. punkta vajadzībām uzskata, ka Kanāda nodrošina pienācīgu to personas datu aizsardzības līmeni, ko no Kopienas nosūta saņēmējiem, uz kuriem attiecas Likums par personas datu un elektronisko dokumentu aizsardzību ("Kanādas likums").

2. pants

Šis lēmums attiecas tikai uz pienācīgu aizsardzību, ko Kanāda nodrošina saskaņā ar Kanādas likumu, lai izpildītu Direktīvas 95/46/EK 25. panta 1. punkta prasības, un, īstenojot citus minētās direktīvas noteikumus, tas neietekmē citus nosacījumus vai ierobežojumus, kuri neļauj personas datus apstrādāt dalībvalstīs.

3. pants

1. Neskarot dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras rīkoties, lai nodrošinātu to valsts tiesību aktu ievērošanu, kuri ir pieņemti atbilstīgi noteikumiem, izņemot Direktīvas 95/46/EK 25. pantu, tās var īstenot savas pašreizējās pilnvaras, lai aizliegtu vai pārtrauktu datu plūsmu tiem saņēmējiem Kanādā, uz kuriem attiecas Kanādas likuma darbība, lai indivīdus aizsargātu attiecībā uz viņu personas datu apstrādi, ja:

- a) Kanādas kompetentā iestāde ir noteikusi, ka saņēmējs neievēro piemērojamos aizsardzības standartus; vai
- b) ir liela iespējamība, ka aizsardzības standarti nav ievēroti; ir pamats uzskatīt, ka Kanādas kompetentā iestāde neveic vai neveiks piemērotus un savlaicīgus pasākumus, lai attiecīgo gadījumu atrisinātu; nosūtīšanas turpināšana datu subjektiem radītu būtiska kaitējuma draudus un dalībvalsts kompetentās iestādes šajos apstākļos ir darījušas visu iespējamo, lai pusei, kas ir atbildīga par apstrādi un kas ir reģistrēta Kanādā, to paziņotu un dotu iespēju atbildēt.

Pārtraukšanu atceļ, tiklīdz ir nodrošināti aizsardzības standarti un attiecīgajai kompetentajai iestādei Kopienā ir par to paziņots.

2. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju, ja pasākumus pieņem, pamatojoties uz 1. punktu.

3. Dalībvalstis un Komisija arī savstarpēji informē viena otru par gadījumiem, kad ar to institūciju darbībām, kas Kanādā ir atbildīgas par aizsardzības standartu ievērošanu, šāda ievērošana nav panākta.

4. Ja saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu apkopotā informācija sniedz pierādījumu, ka kāda no institūcijām, kas Kanādā ir atbildīgas par aizsardzības standartu ievērošanu, savu uzdevumu pilda neefektīvi, tad Komisija informē Kanādas kompetento institūciju un vajadzības gadījumā iesniedz pasākumu projektu saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 31. panta 2. punktā paredzēto procedūru, lai šo lēmumu atceltu vai apturētu vai lai ierobežotu tā darbības jomu.

4. pants

1. Šo lēmumu var grozīt jebkurā laikā, ņemot vērā pieredzi par tā darbību vai grozījumus Kanādas tiesību aktos, tostarp pasākumus, ar kuriem atzīst, ka kādai Kanādas provincī ir ļoti līdzīgi tiesību akti. Komisija trīs gadus pēc paziņošanas dalībvalstīm novērtē šā lēmuma darbību, pamatojoties uz pieejamo informāciju, un par visiem atbilstīgajiem atziniem ziņo Komitejai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 31. pantu, tostarp par pierādījumiem, kuri varētu ietekmēt šā lēmuma 1. pantā minēto atzinumu, ka Kanādā ir pienācīga aizsardzība Direktīvas 95/46/EK 25. panta nozīmē, un par pierādījumiem, ka šo lēmumu īsteno diskriminējošā veidā.

2. Komisija vajadzības gadījumā saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 31. panta 2. punktā minēto procedūru iesniedz pasākumu projektu.

5. pants

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai šo lēmumu izpildītu vēlākais deviņdesmit dienas pēc tā paziņošanas dalībvalstīm.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Frederik BOLKESTEIN
